

Sygn. akt IV Ka 955/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariusz Górski
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale E. Z. z Urzędu Skarbowego w K.

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2016 r.

sprawy **P. Ś.**

syna M. i H. z domu M. (...) r. w D. Z. z art. 61 § 1 Kodeksu karnego skarbowego (Dz.U. z 2013 r., poz. 186 z późn.zm.).

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 23 września 2015 r. sygnatura akt VI K 202/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. S. z Kancelarii Adwokackiej w K. 619,92 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 955/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem P. Ś. uznany został za winnego, że:

I. prowadząc w 2008 r., działalność gospodarczą(...) z s. w P. nierzetelnie prowadził podatkową księgę przychodów i rozchodów za 2008r. ponieważ nieprawidłowo ewidencjonował koszty uzyskania przychodów, tj. niezgodnie z rzeczywistym stanem zdarzeń gospodarczych, co stwierdzono w wyniku przeprowadzonego postępowania kontrolnego a następnie podatkowego, czym naruszył przepis art. 22 ust. 1, art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000r. Nr 14 poz, 176 z późn. zm.) , art. 193 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacji podatkowej (tj. Dz. U. z 2012r. poz. 749 z późn. zm.) oraz § 11 i § 17 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów (Dz. U. z 2003r. Nr 152 poz. 1475 z późn, zm.);

to jest za winnego popełnienia czynu z art. 61 § 1 kks i za to, na mocy powołanego przepisu wymierzono oskarżonemu karę 20 stawek dziennych grzywny po ustaleniu wysokości jednej stawki na 60 złotych.

Tymże wyrokiem P. Ś. uznany został za winnego, że:

II. prowadząc w 2008r. działalność gospodarczą (...) z s. w P. nierzetelnie prowadził rejestr dla celów podatku od towarów i usług za IV kwartał 2008r., ponieważ jak stwierdzono w wyniku przeprowadzonego postępowania kontrolnego, a następnie podatkowego zapisy w nim dokonane nie odzwierciedlały rzeczywistego stanu zdarzeń gospodarczych w przedmiotowym okresie w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej gdyż zawyżono podatek VAT naliczony, czym naruszył przepis art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2004r. Nr 54 poz. 535 z późn. zm.) oraz art. 193 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U, z 2012r. poz. 749 z późn. zm.);

to jest za winnego popełnienia czynu z art. 61 § 1 kks i za to, w oparciu o powołany wyżej przepis wymierzono oskarżonemu karę 20 stawek dziennych grzywny po określeniu wysokości jednej stawki za 60 złotych.

Zgodnie z art. 39 § 1 kks oraz art. 85 kk i art. 86 § 2 kks w zw. z art. 20 § 2 kks wymierzono P. Ś. karę łączną 30 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na 60 złotych.

Wyrok powyższy zaskrzył obrońca oskarżonego zarzucając orzeczeniu:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to:

a. art. 173 § 1 i § 2 kks w zw. z art. 175 § 1 kks poprzez bezzasadne prowadzenie; postępowania pod nieobecność oskarżonego, podczas gdy występowały przesłanki negatywne dla stosowania tego trybu w postaci:

-ustalenia w toku postępowania miejsca pobytu oskarżonego w Polsce,

- oraz wątpliwości co do winy oskarżonego w zakresie umyślności działania, co doprowadziło do wyrokowania bez uzyskania wyjaśnień samego oskarżonego i stanowiło naruszenie zasady prawa do obrony;

b. art 167 kpk w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 10 stycznia 2003 r, o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy -Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego, ustawy o świadku koronnym oraz ustawy o ochronie informacji niejawnych (Dz.U.2003.17.155) w zw. z art. 113 § 1 kks, poprzez nieprzeprowadzenie z urzędu dowodów mogących wykazać, czy oskarżony działał umyślnie czy też nieumyślnie,

c. art. 424 § 1 pkt 2 i § 2 kpk poprzez niewyjaśnienie podstawy prawnej wyroku w zakresie uznania umyślności działalności oskarżonego,

d. art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez błędną ocenę dowodów wyrażającą się w uznaniu, że wykazanie w toku czynności kontrolnych nierzetelnego prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów i rejestru do podatku VAT bez zgromadzenia dowodów świadczących o umyślności działania oskarżonego pozwala na przypisanie mu odpowiedzialności za zarzucane oskarżonemu czyny, podczas gdy dokumentacja z kontroli skarbowej nie pozwalała na taki wniosek,

2. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść tego orzeczenia polegający na niedokonaniu ustaleń co do zamiaru, z jakim działał oskarżony P. Ś..

Tym samym apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Kłodzku.\

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd I instancji po prawidłowo przeprowadzonym postępowaniu dokonał jedynie trafnej oceny dowodów, a stanowisko swe przekonująco uzasadnił.

W tej sytuacji, skoro Sąd Okręgowy zgadza się z tezami Sądu Rejonowego – zbędną jest ponowna analiza dowodów, gdyż byłoby to jedynie powtarzaniem trafnych, podniesionych wcześniej argumentów.

Tym samym, odnosząc się wyłącznie do szczegółowych zarzutów apelacji należy stwierdzić, że nie może zostać uznany za trafny zarzut przeprowadzenia postępowania pod nieobecność oskarżonego w sytuacji, gdy tak w postępowaniu przygotowawczym jak i sądowym, mimo wielokrotnych prób zapewnienia udziału P. Ś. w tych postępowaniach nie udało się choćby jednokrotne przesłuchanie sprawcy.

Analizując w tym kontekście w pierwszej kolejności działania Urzędu Skarbowego w K. należy stwierdzić, że wielokrotnie wyzвано P. Ś. do stawienia w charakterze podejrzanego, zwracano się do Prokuratora Rejonowego w Kłodzku o zatrzymanie i doprowadzenie sprawcy na przesłuchanie, takie postanowienie prokurator wydał, kontaktowano się z matką P. Ś..

W efekcie wszystkie te czynności okazały się bezskuteczne i dopiero wówczas zastosowano postępowanie w stosunku do nieobecnych.

Sytuacja nie uległa zmianie w postępowaniu jurysdykcyjnym podczas, którego kilkakrotnie odraczano rozprawy, zdecydowano o zatrzymaniu i doprowadzeniu oskarżonego do Sądu i jedyne co zdołano osiągnąć to uzyskanie informacji, że P. Ś. przebywa za granicą.

Jedynie na marginesie wypada zauważyć, że nie zdołano zapewnić także stawienia oskarżonego na rozprawie odwoławczej.

Reasumując należy zadać retoryczne pytanie – jakie jeszcze czynności miał podjąć Urząd Skarbowy w K., czy też sądy by nie stosować trybu postępowania w stosunku do nieobecnych?.

Oczywistym jest, że konsekwencją zastosowania wskazanego wyżej trybu było nieprzesłuchanie P. Ś. w którejkolwiek z faz postępowania, a zatem niemożliwe było ustalenie „jakie były motywy jego postępowania, czy też jak interpretował przepisy prawa podatkowego”. Tak więc to oskarżony swoim postępowaniem pozbawił się faktycznie ewentualnej obrony swoich racji.

Nie sposób także zgodzić się, ze skarżącym, iż przeciwko zasadności rozstrzygnięcia Sądu I instancji przemawia m.in. to, że P. Ś. nie tylko zawyżał, lecz także i zaniżał koszty uzyskania przychodów.

Dla podważenia koncepcji prezentowanej przez obrońcę wystarczające jest odwołanie się do art. 53 § 22 kks, z którego treści wynika wprost, że księga nierzetelna to prowadzona niezgodnie ze stanem faktycznym, a zatem dla bytu art. 61 § 1 kks większego znaczenia nie ma czy w takiej księdze umieszczano zapisy korzystne, czy też niekorzystne dla prowadzącego księgę.

Z uwagi na powyższe – zdecydowano jak w wyroku.